

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

VII. évfolyam, 43. szám

2018. április 16.

A B+N-ről bővebben

Mint arról korábbi számainkban hírt adtunk, Lantos Tibor projektvezető látogatott Záhonyba, 2018. március 27-28-án, valamint április 5-6-án és 12-13-án. A látogatás célja volt, hogy Lantos úr a munkaterületeken személyesen is megismerje a B+N munkavállalóit, illetve feltárjuk az esetleges problémákat.

Mondanom sem kell, hogy tagjaink már régóta vártak egy korábban megígért munkáltatói-munkavállalói találkozót, ahol elmondhatják gondjaikat. Ez a korábban beígért fórumot sajnos nem sikerült összehozni, ezért nem csoda, hogy minden területen szerettek volna Lantos úrral személyesen találkozni a munkavállalók.

Írásomban csak arról tudok beszámolni, ahová én is elkísértem, a projektvezető ezen túlmenően több területen is volt.

Nos, a közös látogatásunkat Záhony PFT-én kezdtük, Eperjeske-Átrakó és Rendező pályaudvarral folytattuk, majd Fényeslitke állomáson fejeztük be. Sajnos az említett helyeken sem jártunk be mindent, de a frekvenciáltabb helyekre eljutottunk.

Egyes munkahelyeken felmerült a munkaidő kezdetének és végének az újragondolása, a munkába járás költségeinek térítéséből adódó gondok. Volt, aki a tisztítószer mennyiségével és minőségével nincs megelégedve, de több területen szóba került a munkaruha ellátás is. A jelenlegi egy darab pólót joggal kevesellik, a munkacipő pedig irodai takarításra nem a legkényelmesebb viselet.

Nem mehettünk el szó nélkül a kialakult feszült munkahelyi légkör mellett sem. A munkavállalók szinte egymás szavába vágva mondták el vélt, vagy valós sérelmeiket. Ebből azt a következtetést vontuk le, hogy gyakran információhiány miatt mindenféle mendemondák terjengenek, ami feszültségeket kelt. Hogy csak néhány dolgot említsek: több alkalommal kapott már szárnyra az a hír, hogy létszámleépítés, munkaidő csökkentés, áthelyezések lesznek. Ha ehhez hozzáadjuk a rosszindulatú, alaptalan pletykákat, akkor ebből egyenesen következik a nyugtalan, feszült hangulat.

Ja, és ne feledkezzünk el a területi vezető szakszervezet ellenes hozzáállásáról sem.

Szóval nem egyszerű a helyzet, aminek a kezelése sem minden esetben működik jól.

A lényeg, hogy a fent említett eseményekről, megoldandó feladatokról emlékeztetőt készítettünk, és záros határidőn belül visszatérünk a problémák ismételt átbeszélésére.

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Falak helyett hidakat

Az emberiség története falak építéséből is áll. Eleink hol azért falaztak, hogy megvédjék magukat, hol azért, hogy elzárjanak másokat egymástól, néha meg azért, hogy önmagukat zárják be. Bármilyen oka is volt, előbb, vagy utóbb okaifogyottá vált, de lebontani ritkán akaródzott, hiszen az sem olcsó mulatság. Nagy részükkel soha nem érték célját, de azért manapság is falazgatunk. Aztán görcsölünk, hogyan bonthatnánk le, miután kiderül, csak önmagunkat zártuk falak közé. Akár védekezünk, akár másokat szeretünk volna megvédeni. Akkor meg végképp, ha rosszindulatból állunk kőművesnek.

A tanulást már gyermekkorunkban elkezdtük, bár akaratlanul, aztán pár év múlva már a lebontást gyakoroltuk. Ha sikerült, ha nem, mélyek voltak a nyomok, hiszen anélkül építették körénk szüleink a falakat, hogy átgondolták volna a formát és a stílust – másképpen, tényleg nyílegyenes falra van szükség, vagy inkább kanyargósra? Utóbbi mindig érdekesebb, néha nem is tűnik falnak. Mindenesetre újabb néhány év után mi csodálkoztunk rá, milyen ügyesen kerülgetik utódaink az otromba építményeinket. Jobbik eset, ha segítünk nekik a bontásban.

Már csak azért is, mert a fal nem csak fizikai, de érzelmi választóvonal is, ezért lehet, több kárt okozunk vele, mint amennyi védelmet adunk, netán kapunk általa. De van rosszabb is a kézzel fogható falaknál, hiszen azok legalább látszanak, és eldönthetjük, hogy csak a falig megyünk, vagy fel is mászunk rá, netán el sem indulunk. Újmódi találmány, de annál bosszantóbb tud lenni a virtualitás. Leginkább a számítógép, illetve az internet jut eszünkbe róla, és nem hiába, mert az első számítógépek alkotói találták ki a fogalmat 1959-ben. Úgy vélték a virtualitás a fizikai valóságban nem létezik, csak az újdonsült gépükön. Később mások árnyaltak, és azt mondták, hogy a lehetőség és a valóság között navigálunk, amikor a virtuális térbe kormányozzuk magunkat. Mondhatni, mondták is, hogy a virtualitás esetleges, vagy bejön, vagy nem. Tehát nyitottságot is jelent a lehetőségre. Ám szívünk és eszünk sokáig a „mű” árnyékában marad akkor is, ha virtuálisan emeltünk önmagunk köré falakat, akár győztesként, akár vesztesként szabadultunk meg tőle.

De ha jól átgondoljuk a kérdést, gyorsan rájöhethetünk, hogy bizony voltak virtuális gondolataink akkor is, amikor még híre-hamva se volt az internetnek. Mert az emberiség a falakon túl a lehetőséget is gyakran valóságnak álmodta, mint mostanában a közösségi oldalakon található valamiket. Igaz, akkoriban még kevesen tudtak róla, mostanság meg bátrabban álmodunk, bátrabban hiszünk. A virtuális világ a nyitottság egyik változata, sokan élnek is vele. Mert látszólagossága miatt könnyebb, pedig a valóságban irtóznak a nyitottságtól.

Érdekes ellentmondás, de gyakori, hogy a virtuális térben nyitottak vagyunk, a valóságban pedig falakat emelünk. Virtuális falakat. Melyek nem látszanak, de vannak, és előfordul, hogy leküzdhetetlenek. Ám ne higgyük, hogy a magunk köré újmódi falak elnyerik valaha is értelmüket. Már csak azért sem, mert lényegüknél fogva átlátszóak. Lehet, megállítják, akiket nem szeretünk, de ők is mindent látnak. Ezért jobb olyasmiket tennünk, amit bátran láthatnak virtuálisan és a valóságban egyaránt. Onnan már csak egy lépés kell ahhoz, hogy inkább hidakat építsünk.

Takarítsuk hát el falainkat, vagy kerüljük meg, ha más építette körénk. Át is mászhatunk rajta, de csak óvatosan, mert a magasban könnyű célpontjai leszünk jötevőinknek.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

HUMORSAROK

ELŐVIGYÁZATOSSÁG

- Mit keresel, drágám? – kérdi a férj a feleséget.
- Az egyik egészségügyi könyvet.
- Melyiket?
- Aminek az a címe: hogyan éljünk százhusz évig?
- Azt ugyan hiába keresed, mert kidobtam.
- De miért?
- Mert múltkor láttam, hogy az anyád olvasgatta.

HOPPÁ!

Fickó a borbélynál ülve átszól a manikűröslánynak:

- Te, szépségem, nem vacsoráznál velem ma este? Gyertyafény, halk zene, a többi meg kialakul...
- Nem lehet, férjnél vagyok!
- Hát mondd azt neki, hogy egy barátnőddel mész moziba.
- Miért nem mondd meg neki te?! Épp most borotvál...

Balogh Attila